

REMIX

Nagy részben az eredeti darab hanganyagát használtam fel azzal a céllal, hogy egy teljesen más állagú anyagot gyúrjak a régiből. Az eredeti nagyon éles és határozottan változó, a végeredmény szőnyegszerű hangmassza mely teljesen jól működik önmagában és visszaadja az eredeti hangzás érzetét. Az egyetlen dolog melyet hozzáadtam a régi nyersanyaghoz egy 78 Hz-es szinusz mely feldarabolja a hangszőnyeget ugyanolyan határozottsággal és élességgel mint amilyen az eredeti mű felépítése.

A darab idővel megtöbbszörözi magát, tehát az egész egyveleg egyre többször szól saját maga alatt kisebb változásokkal (panoráma, dinamika, tremolo...). Így eredményezve egy teljes komplexebb folyamatot.

COVER

Smalley Valley Flow és Xenakis Diamorphoses című művét gyúrtam egygő. A két darab teljesen megáll külön-külön természetesen, hiszen mestermunkákról van szó. Ez az átdolgozás, egybegyűrés azt mutatná meg, hogy a két mestermű összehozható anélkül, hogy bárki is észrevenné az ütközést, ugyanis a két mű teljesen másfajta felépítéssel és hangzásvilággal bír. A cover felépítése inkább Xenakishoz hű, ugyanis azt a fajta higgadtságot tükrözi, mellyel a görög mester babrált.

PARAFRÁZIS

Ennél a feladatnál volt számomra legnehezebb összehozni a koncepciót. Ez sajnos a darabon is érzékelhető, ugyanis ez lett a legkevésbé érdekes. Fogtam egy nem túlságosan egyszerű hangmasszát és dinamikailag hozzáállítottam az eredeti darabhoz, melynek hangerejét hallgatás közben ceruzával és szabad kézzel folyamatosan egy diagramon követtem. Az eredmény csupán dinamikai változásaival illeszkedik az eredetihez. Van benne egy kis csavar, minél hangosabb, annál gyorsabban panorámázza szét a hangszőnyeget.

HOMMAGE

Számomra ez a legérdekesebb darab, ezért ki is jelölném vizsgadarabnak.

Két embert kapcsoltam össze ebben a darabban. A már fentebb említett Xenakist és Tanárnőmet Szigetvári Andreát. Andrea egy alkalommal azt mondta egy Xenakis darabról (nem emlékszem melyikről volt szó), hogy hallgatása közben úgy érezte, mintha tüntetésen lett volna. Ez a gondolat nekem nagyon tetszett ezért most mivel lehetőségem volt rá, csináltam egy olyan etűdöt mely úgy épül fel mint egy tüntetés. Felvezetés, szállingózás, majd a lassan közeledő massa mely csak magát hallatja, majd lassan átveszi a hatalmat a megnyugvás, a győzelem érzete és végül visszatér a tüntetés előtti állapot, vagyis mintha nem is történt volna semmi. Ez a fajta tüntetés napjainkra jellemző, ugyanis a hatalom butítja az embereket és mindig kikerüli a felelősségre vonást és a szebb jövő felé vezető utat, tehát marad az eredeti elképzelés. Az egész etűd granuláris hangszintézissel készült saját hanganyagokból.

IDÉZET

Nem tudtam rávenni magam, hogy külső hanganyagokat illesszek az etűdbe. Rengeteg lehetőséget láttam abban a pár másodpercben melyről szól a feladat. Ezért a lehető legtöbbet hoztam ki a hangmintából és ebbe a világba illesztettem be önmagát. Tehát a mintát saját maga öleli körbe és a szőnyeg ezúttal takaróként viselkedni.